

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

ע"ה

עין משפט נר מצוה

בא מיי פ"ד מהל' רוצה
הלכה ו' סגנו לאוין
קסג:
בב ב מיי פ"ב הלכה
ח:
בב ג ד מיי פ"ב הלכה ז'
בב ה ו מיי פ"ב הלכה ז'
בב ז מיי פ"ב הלכה ז'
בב ח מיי פ"ב הלכה ז'
בב ט מיי פ"ב הלכה ז'
בב י מיי פ"ב הלכה ז'
בב יא מיי פ"ב הלכה ז'
בב יב מיי פ"ב הלכה ז'
בב יג מיי פ"ב הלכה ז'
בב יד מיי פ"ב הלכה ז'
בב יה מיי פ"ב הלכה ז'
בב יז מיי פ"ב הלכה ז'
בב יח מיי פ"ב הלכה ז'
בב יט מיי פ"ב הלכה ז'
בב כ מיי פ"ב הלכה ז'

אי לאו כחו טיוול נחמס. תפול מיד כנגדה ולא ללדדין: **אלא כח כחוש הוא.** אינו כמו חזק אלא קצת כמו יש כאלו והוא ללא אולה לעיל משום שכלה כח חזק הזריקה והאזן חזרת לארץ אבל עדיין הולכת היא ממקלת כמו: ה"ג ר' יהודה בן צביא אומר צוה אחר **זב האחרון חייב וכו':** ע"ד **לדויא כל נפש.** ויבין דמתחילה סייגו עמד הראשונים בהריגתו ליכא כולה נפש נפש נפש נפש **האחרון: כל דהוא נפש.** אפי' מקלטה ומיהו היכא דהכחו צבת אחת לא קטלינן ולכלה דאיש כי יכה אמר רחמנא ולא שנים שניהם שניהם: **הכל מודים בהורג את אדם טריפה.**

בגוסס בידי אדם. מימה אותו שעשאו גוסס אמאי פטור הא רוב גוססין למיתה^א ואמרין צריש בן סורר (לעיל דף סט:) דהולכין צדידי נפשות אחר הרוב והמכה חזירו ואמרוהו למיתה ומת מי לא מייחיד והא נמי אמרד למיתה הוא וי"ל דליון שהקילה עליו תורה שחושבין אותו כדאמרין צבטון ואע"פ שאמרוהו למיתה אין הורגין כל זמן שהוא חי וזימנין נמי לאומדין למיתה ומי אף על גב דרובא מיימי הלכך כיון שצב אחר והרגו פטור ומדע דהא אשכחן גוסס צדידי שמים נחשב כמי לחייב את ההורגו אע"ג דרוב גוססין למיתה הלכך אין לתמוה צבטון צדידי אדם אס נחשבנו כמי לפטור מי שעשאו גוסס:

מר מדמי ליה לטריפה וכו'. אף על גב דקראי קא דרשי אינטרין ליה להני טעמי:

ההורג את הטריפה פטור. אפי' למ"ד טריפה חיה דסופו שימות צבצלה זו ומדע דהא רבא אית ליה טריפה חיה צפרק קמא דתמורה (דף י"א: ושם) ומיניה נראה דהתם גרסינן רבה בר פלוגתיה של רב חסדא ועוד דסברתיה הפוכה צפרק קמא דצבורות (דף ג. ו. ושם):

בפני בית דין חייב. כגון דלראוהו ציוס שדינן על ראייתם דאי ראוהו צלילה צעי עדות כלמוכח בהמוכח (צ"ק ד' ז': ושם) וליין דצבע עדות צענין עדות שאתה יכול להזימה: **שור טריפה שהרג חייב.**

אע"ג דצטליה פרק ד' ו' (שם דף מד:) פטריין לרבי שמעון שור שנחטין להרגו את זה והרג את זה מטעם דכתיבתם צעליס כך מיתת השור לא דמי דהתם הטעם שור לשניהם אבל הכל צלמס שייך לפטור מטעם עדות שאי אמה יכול להזימה וצשור לא שייך דאס הוזמו עדים משלמים דמי שור טריפה לצעליס:

מגדג

ב"ד חייב שלא בפני ב"ד פטור בפני ב"ד פטור בפני ב"ד חייב שלא בפני ב"ד פטור בפני ב"ד (מאי טעמא) חייב דכתיב^א ובערת הרע מקרבך שלא בפני ב"ד פטור דהויא לה עדות שאי אתה יכול להזימה^ב וכל עדות שאי אתה יכול להזימה לא שמה עדות ואמר רבא

הרובע את הטריפה חייב טריפה שרבע בפני ב"ד חייב שלא בפני ב"ד פטור בפני ב"ד חייב דכתיב^א ובערת הרע מקרבך שלא בפני ב"ד פטור דהויא לה עדות שאי אתה יכול להזימה הא תו למה לי היינו תך הרובע את הטריפה איצטריכא ליה מהו דתימא ליהוי כמאן דמשמש מת וליפטור קמ"ל דמשום הנאה הוא והא אית ליה הנאה ואמר רבא **עדים שהעידו בטריפה והוזמו אין נהרגין עדי טריפה שהוזמו נהרגין רב אשי אמר** אפילו עדי טריפה שהוזמו אין נהרגין לפי שאינן בזומיין ואמר רבא שור טריפה שהרג חייב ושור של אדם טריפה שהרג פטור מאי טעמא אמר קרא^ב השור יסקל וגם בעליו יומת כל היכא דקרינא ביה וגם בעליו יומת קרינא ביה השור יסקל וכל היכא דלא קרינא ביה וגם בעליו יומת לא קרינא ביה השור יסקל רב אשי אמר אפילו שור טריפה נמי שהרג פטור מאי טעמא כיון דאילו בעלים הוו פטורי שור נמי פטור: שיסה בו את הכלב וכו':^ג אמר רב אחא בר יעקב כשתמצא לומר לדברי ר' יהודה ארס נחש בין שיניו הוא עומד לפיכך^ד מכיש בסייף ונחש פטור לדברי חכמים^ה ארס נחש מעצמו הוא מקיא לפיכך נחש בסקילה^ו והמכיש פטור:

מתני' והמכה את חברו בין באבן בין באגרוף ואמרוהו למיתה והיקל ממה שהיה ולאחר מכאן הכביד ומת חייב ר' נחמיה אומר פטור שרגלים לדבר: **גמ'** תנו רבנן את זו דרש רבי נחמיה^א אם יקום והתהלך בחוץ על

עדים כדאמרין לעיל שור נמי לא מקטיל: **כיון דאילו הו צעליס.** טריפה דכוחיה לא הו מקטיל שור טריפה נמי לא מקטיל דהא למיתת צעליס הוקש: **שיסה גירה: השיך.** שאחז הנחש והוליכו והשיך הנחש צצצרו: **צין שיניו עומד.** והרי הוא כחוקע סקין צצצטנו דלאו גרמא הוא שהרי כלי משחיתו צידו: **מכיש בסייף.** כדן רוצח: **מעצמו מקיא.** צנשיכו וכשהשיכו זה עדיין אין צו כדי להמית לפיכך גרמא צעלמא הוא אף על פי שידע שסופו להקיא מיהו לאו מכחו מייס: **לפיכך נחש צצקילה.** כדן שור שהמית לכל צהמה ומיה כשור הן^א אלא שדבר הכמוצ צהו: **מתני'** ואמרוהו למיתה. בית דין. אבל אמרוהו תחילה לחיים אפילו לרבנן פטור כלקמן ע"ש^ב: והיקל ממה שהיה. וחזרו ואמרוהו לחיים: שרגלים לדבר. שלא מת מחמת מכה זו שהרי היקל:

מגדג

עדים כדאמרין לעיל שור נמי לא מקטיל: **כיון דאילו הו צעליס.** טריפה דכוחיה לא הו מקטיל שור טריפה נמי לא מקטיל דהא למיתת צעליס הוקש: **שיסה גירה: השיך.** שאחז הנחש והוליכו והשיך הנחש צצצרו: **צין שיניו עומד.** והרי הוא כחוקע סקין צצצטנו דלאו גרמא הוא שהרי כלי משחיתו צידו: **מכיש בסייף.** כדן רוצח: **מעצמו מקיא.** צנשיכו וכשהשיכו זה עדיין אין צו כדי להמית לפיכך גרמא צעלמא הוא אף על פי שידע שסופו להקיא מיהו לאו מכחו מייס: **לפיכך נחש צצקילה.** כדן שור שהמית לכל צהמה ומיה כשור הן^א אלא שדבר הכמוצ צהו: **מתני'** ואמרוהו למיתה. בית דין. אבל אמרוהו תחילה לחיים אפילו לרבנן פטור כלקמן ע"ש^ב: והיקל ממה שהיה. וחזרו ואמרוהו לחיים: שרגלים לדבר. שלא מת מחמת מכה זו שהרי היקל:

מגדג

עדים כדאמרין לעיל שור נמי לא מקטיל: **כיון דאילו הו צעליס.** טריפה דכוחיה לא הו מקטיל שור טריפה נמי לא מקטיל דהא למיתת צעליס הוקש: **שיסה גירה: השיך.** שאחז הנחש והוליכו והשיך הנחש צצצרו: **צין שיניו עומד.** והרי הוא כחוקע סקין צצצטנו דלאו גרמא הוא שהרי כלי משחיתו צידו: **מכיש בסייף.** כדן רוצח: **מעצמו מקיא.** צנשיכו וכשהשיכו זה עדיין אין צו כדי להמית לפיכך גרמא צעלמא הוא אף על פי שידע שסופו להקיא מיהו לאו מכחו מייס: **לפיכך נחש צצקילה.** כדן שור שהמית לכל צהמה ומיה כשור הן^א אלא שדבר הכמוצ צהו: **מתני'** ואמרוהו למיתה. בית דין. אבל אמרוהו תחילה לחיים אפילו לרבנן פטור כלקמן ע"ש^ב: והיקל ממה שהיה. וחזרו ואמרוהו לחיים: שרגלים לדבר. שלא מת מחמת מכה זו שהרי היקל:

מגדג

עדים כדאמרין לעיל שור נמי לא מקטיל: **כיון דאילו הו צעליס.** טריפה דכוחיה לא הו מקטיל שור טריפה נמי לא מקטיל דהא למיתת צעליס הוקש: **שיסה גירה: השיך.** שאחז הנחש והוליכו והשיך הנחש צצצרו: **צין שיניו עומד.** והרי הוא כחוקע סקין צצצטנו דלאו גרמא הוא שהרי כלי משחיתו צידו: **מכיש בסייף.** כדן רוצח: **מעצמו מקיא.** צנשיכו וכשהשיכו זה עדיין אין צו כדי להמית לפיכך גרמא צעלמא הוא אף על פי שידע שסופו להקיא מיהו לאו מכחו מייס: **לפיכך נחש צצקילה.** כדן שור שהמית לכל צהמה ומיה כשור הן^א אלא שדבר הכמוצ צהו: **מתני'** ואמרוהו למיתה. בית דין. אבל אמרוהו תחילה לחיים אפילו לרבנן פטור כלקמן ע"ש^ב: והיקל ממה שהיה. וחזרו ואמרוהו לחיים: שרגלים לדבר. שלא מת מחמת מכה זו שהרי היקל:

מגדג

עדים כדאמרין לעיל שור נמי לא מקטיל: **כיון דאילו הו צעליס.** טריפה דכוחיה לא הו מקטיל שור טריפה נמי לא מקטיל דהא למיתת צעליס הוקש: **שיסה גירה: השיך.** שאחז הנחש והוליכו והשיך הנחש צצצרו: **צין שיניו עומד.** והרי הוא כחוקע סקין צצצטנו דלאו גרמא הוא שהרי כלי משחיתו צידו: **מכיש בסייף.** כדן רוצח: **מעצמו מקיא.** צנשיכו וכשהשיכו זה עדיין אין צו כדי להמית לפיכך גרמא צעלמא הוא אף על פי שידע שסופו להקיא מיהו לאו מכחו מייס: **לפיכך נחש צצקילה.** כדן שור שהמית לכל צהמה ומיה כשור הן^א אלא שדבר הכמוצ צהו: **מתני'** ואמרוהו למיתה. בית דין. אבל אמרוהו תחילה לחיים אפילו לרבנן פטור כלקמן ע"ש^ב: והיקל ממה שהיה. וחזרו ואמרוהו לחיים: שרגלים לדבר. שלא מת מחמת מכה זו שהרי היקל:

מגדג

תורה אור השלם
1. ואי בני יבנה כל נפש אדם מות יומת:

2. והקב"ה יהוה אלהים הקלוס יהוה יומת כי דבר קרה על יי אלהים המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מביית עבדיי להיחייב מן הידן אשר צוף יי אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך:

3. ואם שור נגח והוא מתמל שלשם והועד בבקליו ולא ישקרו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: שמת כא כט

4. אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקח המפכה רק שבתו יתן ורפא ורפא:

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט

שמות כא יט